

Budapest, 1920. szeptember 4. – Budapest, 1980. május 6.

Apja famunkás volt. Fia nyolc elemiit végzett, majd 1935-től vasesztergályos szakmát tanult. 1938-ban felvették a bukaresti Vulkán Gépgyárba, később a Wolf Gépgyárban dolgozott. 1940-től Budapesten az Oetl Antal Vasöntőde és Gépgyárban vasesztergályos, 1945-től ugyanott az üzemi bizottság elnöke volt és belépett a Magyar Kommunista Pártba. 1948. márciustól az államosított gyár igazgatója. 1948. decemberében a posta osztályvezető-helyettese, 1949. augusztustól 1950. augusztus 4-ig posta-főigazgató, majd a nehézipari minisztériumi államtitkár volt, közben 1949-1950-ben egy éves MDP pártfőiskolát végzett. 1950. december 16-ától kohó-és gépipari minisztériumi államtitkár, a miniszter első helyettese 1951. januártól 1951. december 6-ig. 1951. februártól az MDP KV Államgazdasági Osztály ipari termelési osztályvezető-helyettese, majd 1952. júliusától az Ipari és Közlekedési Osztály vezetője volt. 1952. decemberében lett a minisztertanács elnöksége helyiipari csoportjának titkára, 1953. júniusban ismét a KV ipari és közlekedési osztályvezetője. 1954. október 9. és 1956. november 3. valamint 1957. május 9. és 1963. március 20. között kohó-és gépipari miniszter volt. 1954. május 30.–1956. október 30. között az MDP Központi Vezetőség tagja, 1959. december 5-étől 1966. december 3.-áig az MSZMP Központi Bizottság póttagja, majd haláláig tagja. 1963. áprilisban kinevezték a Ganz–MÁVAG Vagon- és Gépgyár vezérigazgatójának, ahonnan 1977-ben vonult nyugdíjba. 1968-ban a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen gépészmérnök oklevelet szerzett. Az 1953. május 17-i országgyűlési választásokon a Magyar Függetlenségi Népfront Borsod-Abaúj-Zemplén megyei listáján pótképviselőnek választották, behívására 1957. május 9-én került sor. 1967. január 28-ig a borsodi választókerületben megőrizte képviselői mandátumát.